

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414200308
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8414200308.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Orange Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, proti žalovanému U., toho času na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom O., o zaplatenie 221,69 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 57,69 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 25. 1. 2011 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajší súd 20. 1. 2014 domáhala na žalovanom zaplatenia 221,69 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy za dobu od 25. 1. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnila tvrdeniami, že so žalovaným uzavrela zmluvu č. A5192140, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. Na základe tejto zmluvy vypožičala žalovanému SIM kartu, ktorá mu umožnila využívať ňou poskytované telekomunikačné služby. SIM karte bolo pridelené účastnícke číslo XXXX XXX XXX. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu služieb poskytnutých mu v období od 9/2010 - 11/2010 vo výške 114,89 eur. Pokusom o pokonávku z 10. 1. 2011 vyzvala žalovaného k jej úhrade. Žalovaný na pokus reagoval čiastočnou úhradou vo výške 57,20 eur. Preto žalobou žiada za neuhradené služby priznať sumu 57,69 eur.

Žalobou sa na žalovanom domáha zaplatenia aj sumy 164 eur, a to titulom nároku na náhradu škody. Škoda v tejto výške jej vznikla v súvislosti s odpredaním mobilného telefónu Samsung Monte S5620 žalovanému a predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu (165 eur) a jeho akciovou cenou (1 euro). Škodu jej žalovaný spôsobil tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti trhovej cene tak, že podpisom dodatku k zmluve sa zaviazal používať jej služby a platiť za ne po dobu viazanosti, pričom následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas za poskytnuté služby. Náhrady škody sa domáha v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody s poukazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 91/2011, ktorým súd dohodnutú výšku zmluvnej pokuty za mobilný telefón označil za neprijateľnú podmienku a § 53a Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku ustanovenia dodatku k zmluve, ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo, dal do súladu so zákonom a s týmto súdnym rozhodnutím

Žalobou sa domáha na žalovanom aj zaplata úrokov z omeškania v súlade so všeobecnými podmienkami (článok 11, bod 11.14) počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku z 10. 1. 2011, tzn. od 25. 1. 2011.

V rámci prípravy pojednávania sa súd pokúsil doručiť žalovanému žalobu spolu s pripojenými listinnými dôkazmi na vyjadrenie do vlastných rúk tak, ako to predpokladá ust. § 114 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa zistení súdu žalovaný je od 31. 1. 1991 doposiaľ prihlásený k trvalému pobytu na adrese O.. Podľa oznámenia obce ako aj šetrenia policajných orgánov na uvedenej adrese sa už dlhšie nezdržiava. Pracuje v zahraničí (Anglicko). Presnú adresu súčasného pobytu žalovaného sa súdu nepodarilo zistiť. Preto uznesením z 1. 12. 2015 č. k. 4C 68/2014 - 44 súd žalovanému podľa § 29 ods. 2 a 6 Občianskeho súdneho poriadku ustanovil pre toto konanie opatrovníka v osobe jeho otca O.

Opatrovník žalovaného sa k žalobe a pripojeným listinným dôkazom doručeným mu 16. 1. 2016 nevyjadril.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania.

Oboznámením listinných dôkazov v spise súd zistil nasledujúce skutočnosti, na základe ktorých prijal nasledujúce právne závery:

Z listiny označenej ako „Zmluva o pripojení“ zo 13. 9. 2010 (ďalej len zmluva o pripojení) súd zistil, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným označeným ako fyzická osoba - nepodnikateľ zmluvu o pripojení s poukazom na ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Podľa dojednania zmluvných strán neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických telekomunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosťou Orange Slovensko, a. s. (ďalej len všeobecné podmienky) a cenník služieb tejto obchodnej spoločnosti. Zmluvou o pripojení sa žalobkyňa zaviazala zriadiť žalovanému prístup k jej verejnej telefónnej sieti a sprístupniť mu v zmluve dojednané služby. Za tým účelom mu vypožičala SIM s účastníckym číslom 0917 866 330. Žalovaný sa zaviazal platiť žalobkyňu za zriadenie prístupu a poskytovanie dohodnutých služieb cenu podľa platného cenníka žalobkyne na základe faktúr v lehote splatnosti a spôsobom dojednaným v zmluve .

Žalovaný v konaní neučinil sporným a vykonaným dokazovaním nebolo v konaní spochybnené tvrdenie žalobkyne, že žalovaný nezaplatil cenu za verejné telefónne služby poskytnuté mu žalobkyňou v období 9/2010 - 11/2010, vyúčtované mu podľa platného tarify faktúrami nasledovne:

- ? faktúrou č. 9006226796 vystavenou 13. 9. 2010 splatnou 27. 9. 2010 znejúcou na sumu 12 eur (aktívacia SIM karty, mobil),
- ? faktúrou č. 8289771537 vystavenou 16. 9. 2010 splatnou 30. 9. 2010 znejúcou na sumu 32,52 eur (paušál za obdobie od 13. 9. 2010 - 14. 10. 2010),
- ? faktúrou č. 8290287521 vystavenou 16. 10. 2010 splatnou 30. 10. 2010 znejúcou na sumu 57,20 eur (paušál za obdobie od 15. 10. 2010 - 14. 11. 2010),
- ? faktúrou č. 8290806625 vystavenou 16. 11. 2010 splatnou 30. 11. 2010 znejúcou na sumu 11,84 eur (odpojenie 4. 11. 2010),

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o elektronických komunikáciách) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena jej služby. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za služby možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb

V prejednávanej veci súd vychádzajúc z uvedeného skutkového a právneho stavu veci prijal záver, že nárok žalobkyne na zaplatenie ceny za poskytnuté verejné telekomunikačné služby, tzv. hovorné má svoju oporu v zmluve o pripojení uzavretej so žalovaným podľa zákona o elektronických komunikáciách. Žalovanému tak uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni z titulu tzv. hovorného žalobkyňou požadovanú sumu 57,69 eur, ktorá vyplýva z listinných dôkazov v spise.

Súd tu len dodáva, že keďže zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z. z. účinnom od 1. 5. 2014 (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) nemá prechodné intertemporálne ustanovenie k § 5b, ktorý upravuje povinnosť súdu ex officio prihliadať na premlčanie nároku v prípade spotrebiteľských zmlúv, a námietka premlčania má závažné nielen procesnoprávne ale aj hmotnoprávne dôsledky, súd toto ustanovenie neaplikoval na právny vzťah v prejednávanej veci založený pre účinnosťou tejto novely zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd akceptoval zásadu legitímneho očakávania a dôvery v právo. Žalobkyňa vstúpila do právneho vzťahu so žalovaným za predpokladu, že pokiaľ žalovaný ako dlžník nenamietne premlčanie, právo jej bude priznané. Súd zastáva názor, že postup podľa §5b zákona o ochrane spotrebiteľa v prejednávanej veci by bol v rozpore so zásadou právnej istoty a predvídateľnosti práva.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody vo výške 164 eur, pri posudzovaní tohto nároku súd vychádzal z ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (všeobecná občianskoprávna zodpovednosť za škodu), podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Základnými predpokladmi vzniku tejto všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti subjektu za škodu sú: protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a zavinenie, pričom pre vznik všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je potrebné, aby boli kumulatívne splnené všetky tieto predpoklady.

Všeobecná občianskoprávna zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka pritom môže vzniknúť z porušenia zmluvných ako aj iných záväzkových povinností (zmluvná zodpovednosť alebo záväzková zodpovednosť). Môže tiež vzniknúť z porušenia iných zákonom uložených povinností (mimozáväzková zodpovednosť).

Pokiaľ ide o 1. predpoklad - protiprávny úkon žalovaného, zo skutkového vymedzenia nároku v žalobe vyplýva, že žalobkyňa sa náhrady škody v danej veci domáha na základe tvrdenia, že žalovaný porušil základnú zmluvnú povinnosť dojednanú v dodatku k zmluve o pripojení, a to povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s ňou po dojednanú dobu.

Porušenie takejto zmluvnej povinnosti žalovaným však žalobkyňa v konaní nepreukázala.

Oboznámením listiny „Dodatok k Zmluve o pripojení“ (ďalej len dodatok) zo 13. 9. 2010 súd zistil, že žalobkyňa súčasne s uzavretím zmluvy o pripojení uzavrela so žalovaným aj zmluvu, na základe ktorej predala žalovanému mobilný telefón zn. Samsung Monte S5620, ktorého bežná maloobchodná cena podľa dodatku bola 165 eur, za zľavnenú cenu 1 euro, a to za podmienok dohodnutých v dodatku. Žalovaný sa v dodatku (okrem iného) zaviazal, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s ňou podľa zmluvy v znení dodatku /čl. 2.3 písm. a) dodatku/. Pre prípad porušenia (okrem iných) aj tejto povinnosti, strany dojednali povinnosť žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 164 eur.

Vznik, dobu trvania a spôsob ukončenia zmluvného vzťahu založeného zmluvou o pripojení vrátane jej dodatku upravujú všeobecné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy o pripojení.

Podľa článku 2. bod 2.1 všeobecných podmienok spoločnosť Orange poskytuje služby na základe zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe medzi spoločnosťou Orange a účastníkom.

Podľa článku 4. bod 4.1 všeobecných podmienok zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Platnosť zmluvy zaniká: a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zo strany účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Podľa článku 4 body 4.2, 4.5 a 4.7 všeobecných podmienok obidve zmluvné strany sú oprávnené ukončiť písomnou dohodou platnosť zmluvy k obojstranne dohodnutému a potvrdenému dátumu, ak zmluva alebo jej dodatok nestanovujú inak.

Podľa článku 4 bodu 4.5 všeobecných podmienok odstúpením sa zmluva zrušuje dňom nasledujúcim po dni, v ktorom odstupujúca zmluvná strana doručí druhej zmluvnej strane písomné oznámenie o odstúpení.

Podľa článku 4 bodu 4.7 všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená ukončiť platnosť zmluvy písomnou výpoveďou, ak nemôže poskytovať služby v dohodnutom rozsahu alebo v potrebnej kvalite z dôvodu technickej neuskutočniteľnosti ďalšieho poskytovania Služby.

Podľa § 40 ods. 1 občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci žalobkyňa, ktorá okrem vykonania dôkazov ňou v žalobe označených nenavrhol vykonať iné dôkazy, nepreukázala, že by záväzkový vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o pripojení skončil niektorým zo spôsobov, ktorý si sama upravila vo všeobecných podmienkach. Žalobkyňa v konaní netvrdila a z vykonaného dokazovania ani nevyplýva, že by účastníci boli uzavreli dohodu o ukončení zmluvy o pripojení, prípadne zmluvný vzťah ukončili odstúpením od zmluvy alebo jej výpoveďou. Vzhľadom na písomnú formu zmluvy o pripojení, ktorú si žalobkyňa sama vyhradila vo všeobecných podmienkach, na platné ukončenie tejto zmluvy akýmkoľvek z uvedených spôsobov bola potrebná písomná forma. Súd preto prijal záver, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by žalovaný svoj záväzok zotrvať v právnom vzťahu založenom zmluvou o pripojení 24 mesiacov porušil. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že žalobkyňa deaktivovala SIM kartu žalovaného, nakoľko podľa všeobecných podmienok strany ako spôsob ukončenia zmluvy nedojednali deaktiváciu SIM karty.

Pokiaľ ide o 2. predpoklad - vznik samostatnej škody, podľa § 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Pojem „škoda“ Občiansky zákonník nedefinuje. Všeobecne sa škoda chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Ušlý zisk je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného v dôsledku škodnej udalosti nedôjde k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa tak dalo dôvodne očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Žalobkyňa v prejednávanej veci tvrdí, že škoda jej vznikla ako rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou mobilného telefónu odpredaného žalovanému. Súd zastáva názor, že cenový rozdiel medzi slobodne zmluvne dohodnutou cenou mobilného telefónu medzi účastníkmi a cenou, za ktorú sa mobilný telefón predáva na trhu nepredstavuje majetkovú škodu a ani ušlý zisk. Tento rozdiel je výsledkom zmluvného dojednania medzi účastníkmi, nie následkom protiprávneho úkonu žalovanej. Žalobkyňa sa dobrovoľne v rámci svojej obchodnej politiky rozhodla ponúknuť na trh mobilný telefón za cenu 1 euro, teda za cenu nižšiu ako bola jeho bežná maloobchodná cena. Zaplatením tejto zmluvnej ceny sa mobilný telefón dostal do vlastníctva žalovaného (žalobkyňa netvrdila, že by žalovaný túto sumu nezaplatil). Žalobkyni preto nemohla vzniknúť na mobilnom telefóne škoda, keďže už nebola jej vlastníkom, a žiadna iná

povinnosť žalovanému vo vzťahu k žalobkyňi z titulu „zľavenej kúpnej ceny“ nevznikla, pretože žiadna takáto povinnosť v zmluve nie je upravená.

Súd dáva do pozornosti, že účel, ktorý žalobkyňa sleduje žalobou, bolo možné dosiahnuť riadnym legitímnym spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Žalobkyňa pôvodné zmluvné dojednanie nemôže jednostranne reparaovať len preto, že sa nespĺnili jej očakávania v rámci obchodnej politiky.

S vyššie uvedenými závermi je spojený aj záver o nesplnení 3. predpokladu pre vznik škody (príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti a škodou), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po dobu 24 mesiacov dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobkyne by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva so žalovaným.

Súd preto žalobu v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti plnenia žalovanému zo spôsobenej škody vo výške 164 eur ako nedôvodnú zamietol, vrátane nároku na jej príslušenstvo (úroky z omeškania).

Súd tu navyše poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa v tejto časti iba zmenila pôvodne uplatňovaný nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na nárok na náhradu škody. Žalobkyňa túto zmenu žaloby odôvodňuje snahou predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011, ktorým súd dohodnutú výšku zmluvnej pokuty za mobilný telefón označil za neprijateľnú podmienku a § 53a Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je povinný zdržať sa používania takejto podmienky.

Žalobou uplatnený nárok na náhradu škody preto nie je ničím iným iba snahou žalobkyne o sofistikované priznanie rovnakého majetkového prospechu ako z neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Tu súd dáva do pozornosti, že súd má povinnosť zbaviť spotrebiteľa akýchkoľvek účinkov neprijateľnej zmluvnej podmienky (čl. 6 ods. smernice Rady ES 93/13 o nekalých spotrebiteľských podmienkach). Súdny dojednanie žalobkyne o zmluvnej pokute judikovali ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľských zmluvách (okrem rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011, aj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co 136/2010, rozsudok sp. zn. 2Co 137/2010 a pod.), pričom ako dôvod neprijateľnosti považovali nemennosť zmluvnej pokuty bez ohľadu na čas porušenia záväzku, čo umožňovalo žalobkyňi čo aj v posledný mesiac doby viazanosti dosiahnuť rovnaký majetkový prospech ako za porušenie povinnosti platiť cenu služby na začiatku viazanosti.

Súdny dvor EÚ judikoval, že sa nepripúšťa modifikácia neprijateľnej zmluvnej podmienky (rozsudok vo veci C-618/10 Banco Espanol). Vyslovil, že tým sa sleduje odradenie dodávateľa od ďalšieho používania nekalej podmienky. Zmenou žaloby z neprijateľnej zmluvnej podmienky na náhradu škody sa vo svojich dôsledkoch nijako nezmení spoločnosťou neželateľný výsledok, nakoľko sledovaná konštrukcia náhrady škody prichádza teoreticky do úvahy aj za porušenia povinnosti spotrebiteľa v posledný mesiac lehoty viazanosti. Z tohto pohľadu sa oproti dôsledkom neprijateľnej zmluvnej pokuty nijako nemení stav, pred ktorým súd má spotrebiteľa chrániť.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. z. účinnom od 1. 1. 2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V prejednávanej veci si žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie úrokov z omeškania so zaplatením požadovaného peňažného záväzku žalovaným vo výške 9 % ročne od 25. 1. 2011, tzn. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku. Súd jej priznal úroky z omeškania so zaplatením priznanej istiny vo výške 57,69 eur počnúc týmto dňom, ktorý nepredchádza dňom splatnosti jednotlivých faktúr, a to v požadovanej výške, ktorá neodporuje predpisom občianskeho práva.

O náhrade trov tohto konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zásada úspechu v konaní). Žalovaný mal v konaní úspech v prevažnej časti (221,69 eur : 57,69 eur). Preto mu prislúcha právo na pomernú náhradu trov konania. Keďže predpokladom priznania nároku na náhradu trov konania je uplatnenie tohto nároku v konaní a žalovaný si nárok na náhradu trov neuplatnil, súd mu žiadnu náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).